

Řekl: „Pokud chceš
v tomto životě Buddhovství,
pozoruj svoji mysl
bez rozptýlení
a praktikuj
Šest jóg,
esenci a konečné učení
všech Tanter.
Praktikuj také
dovednou Cestu Tantry,
Podstatu,
konečné učení
jádra-instrukce.
Pokud hledáš slávu,
statky a uznání,
vrháš se
do úst d'áblům.
Pokud druhým spíláš
a sebe chválíš, propadneš
do bezedné hlubiny.
Pokud nekrotíš
svoji neohrabanou mysl,
učení
a jádro-instrukce
budou zbytečné.
Největší zásluhou
je podnitit
srdce pro Bodhi;
Rozumět
ne-povstávání
je nejvyšší nahlížení.
Hluboká meditace
je učním
dovedné Cesty.
Nády
a dechová cvičení by také
měly být praktikovány.“
Řekl: „Pohled
a spatří tvář
vlastního-vrozeného!
Vlož se do rukou
svatých bytostí!
Nemrhej svým životem
děláním
nicotných věcí.“
Řekl: „Hleď
a pozoruj svoji nezrozenou
mysl, nehledej potěšení
v Samsáře, nemysli si,

že všechna utrpení
jsou špatná.“
Také řekl: „Když si
uvědomíš svoji mysl,
staneš se Buddhou.
Není třeba
mnoho mluvit a dělat!
Žádné jiné
učení není hlubší
než toto.
Následuj a praktikuj
tedy
všechny tyto instrukce!“
Poté, co Rechungpa
slyšel tuto píseň,
velmi se zlepšil v Realizaci
a Porozumění.
Později, když Milarepa
a jeho žáci
žili asketicky v ústraní,
přišlo mnoho
Dakinů a nabídlo jim
svátostní pohoštění.
Takto oslovili Milarepu:
„Je pro tebe dobré
při své bohoslužbě
přijmout jídlo a šat
od lidských bytostí,
a také přijmout trochu
nebeské výživy
od Dakinů.
Vždy ti přineseme
zásoby.“
Milarepa odpověděl,
„Statky,
příslušenství a jídlo
prostých lidí se nikdy
nemohou rovnat výhodám
osvícení
a síle Realizace.
Proto, světské potřeby
jsou postradatelné.
Nyní slyšte
moji píseň“:
Klaním se všem guruům.
Z říše
absolutní Reality, já,
jogín Milarepa,
zpívám tuto píseň;

Z říše
universální ne-existence,
já, Milarepa,
pěji tento hymnus.
Prosím slyšte,
matky a Dakinové.
Zákon příčiny a následku
je vždy nejvyšší –
Přesvědčivá
buddhistická doktrína.
Jak se jí běžné víry
kdy mohou rovnat?
Nejvyšší je pouze
žít a medítovat;
Jak se s tím trans
může srovnávat?
Samadhi je nejvyšší,
osvobozená od „tohoto“
a „tamtoho“; Jak toho může
běžné vědění kdy dosáhnout?
„Esence“ je nejvyšší
ve stavu
„po-meditaci“;
Jak se tomu mohou
běžné praktiky kdy rovnat?
Dbalost nade všechna
slova je také nejvyšší;
Jak toho mohou běžná
konání kdy dosáhnout?
Soulad lásky
a prázdnoty je nejvyšší;
Jak toho mohou
běžné výkony
kdy dosáhnout?
Nejvyšší je také
můj bavlněný šat,
který není nikdy chladný;
Jak se mu mohou
vyfintěné šaty
běžných lidí rovnat?
Mé nápoje
pocházejí
z pramene Bódhi;
Jak se tomu mohou
běžné nápoje rovnat?
Uvnitř mé srdce
přetéká uspokojením;
Jak to mohou jídlo
a bohatství zastínit?

Můj guru,
Převaděč Marpa,
je nejvyšší; Jak se mu mohou
ostatní jogínové rovnat?
Vidění Buddhy-tváře
Já-mysli,
je nejvyšší;
Jak se tomu může
běžná meditace „Buddha
ochránce“ rovnat?
Já, jogín Milarepa,
jsem nejvyšší;
Jak se mi mohou
ostatní jogíni rovnat?
Mé tělo je imunní
proti bolesti a nemoci;
Jak to mohou léky
či doktoři zajistit?
Prosím poslouchejte
a sud'te, ó Dakinové,
kde není světlo,
vidím jen jas,
světlo samé je také
velmi zářivé.
Kde není teplo,
cítím se
dobře-zahřátý;
Tento jeden bavlněný šat
má hojnost tepla.
Kdekoliv je nepohodlí,
já spočívám v pokoji;
Toto tělo iluze
je nej pohodlnější.
Kde není radost,
já se cítím nejradostněji;
Tento život snů je samotný
nádherný!
Já, jogín, cítím pouze
štěstí a radost!
Není hora Drajadorje
dostatečně vysoká?
Pokud ne, proč by kolem ní
kroužili supy?
Pokud by nebyl
prosincový vítr
dostatečně třeskatý,
jak by mohl zmrazit
vodopády a řeky?
Pokud by můj bavlněný

šat nebyl dostatečně
zahřátý vnitřním teplem,
jak by mohla jedna róba
zarazit chlad?
Pokud by mě neudržovalo
jídlo Samádhi, jak bych
mohl vydržet
neukojitelný hlad?
Pokud by zde nebyl
Pramen-Bódhi
k mému napojení,
jak bych mohl žít
bez vody a nežíznit?
Pokud by jádro
instrukcí mého gurua
nebylo dostatečně hluboké,
jak bych mohl přemoci
překážky a d'ábly?
Pokud jogín
nemá Realizaci
a Zkušenost,
které by mu daly jistotu
a zcela jej naplnily radostí,
jak by kdy mohl
meditovat v odloučení?
Tato dosažení jsou
získána skrz
milosrdenství mého gurua.
Proto by se měl jedinec
soustředit na
meditační praxi.
Poté, co slyšeli tuto píseň,
Dakinové zvolali,
„Co jsi řekl je
vskutku úžasné!
Zítřka sem přijde
žák
dobrého předurčení.
Prosíme, postarej se o něj.“
S těmito slovy
všichni zmizeli
jako duha.
Následujícího dne přišlo
na návštěvu několik
příznivců z Gu Tangu.
Požádali Milarepu, aby
jim kázal Dharmu
(pravé učení). Načež jim
Jetsun vštěpil

modlitbu Získání útočiště,
společně
s vysvětleními
o výhodách
praktikování Dharmy.
Příznivci se zeptali,
„Praktikuješ také
tuto modlitbu
Získání útočiště?“
Milarepa odpověděl, „Ano.
Tato modlitba je
mým jediným úkrytem
a ve své zbožnosti
a praktikování spoléhám
pouze na ni.
Měli byste se také opravdově
modlit ke svému guruovi
a třem Vzácným,
ne pouhými slovy, nýbrž
upřímným vnímáním jich
jako svého skutečného
útočiště. Vy všichni byste
tedy měli být velmi
šťastni a spokojeni
s touto modlitbou.“
Milarepa pak zpíval
píseň, ve které popsal
různé situace
se zřetelem
na Útočiště v nich,
a naléhal na ně,
aby praktikovali Dharmu.
Poklona všem guruům.
Buddha, Dharma
a Sangha jsou tři
vnější Útočiště;
I já je vnímám
jako svůj úkryt.
Vkládáním vší své
důvěry v ně jsem získal
štěstí a uspokojení.
Štěstěna přijde,
pokud v nich
přijmete své útočiště.
Guru,
Buddha patron
a Dakinové jsou
tři vnitřní Útočiště.
I já je беру

za svůj úkryt.
Vkládáním vší své
důvěry v ně jsem získal
štěstí a uspokojení.
Štěstěna přijde,
pokud v nich
přijmete své útočiště.
Nády, Prana
a Bindů, jsou tři
tajná Útočiště;
I já je беру
za svůj úkryt.
Vkládáním vší své
důvěry v ně jsem získal
štěstí a uspokojení.
Štěstěna přijde,
pokud v nich
přijmete své útočiště.
Forma, Prázdnota
a Ne-rozlišování jsou
tři skutečná Útočiště;
Vkládáním vší své
důvěry v ně jsem získal
štěstí a uspokojení.
Umírajícím tyto
vymílající krůpěje
nepřinášejí ani radost
ani požitky.
Jsou jako stín
zapadajícího slunce;
Můžete se snažit uletět
od něj, ale nikdy
nemůžete uniknout.
Pozorování a smrt
je buddhistův „učitel,“
od něž se jedinec učí
praktikovat hodnotné skutky.
Jedinec by si měl vždy
myslet a mít na paměti,
že radost není přítomna
v čase umírání.
Pokud hříšník
vidí povahu smrti,
naučí se dobrou
lekcí pravdy.
Pak bude rozvažovat
nad myšlenkou, „Jak
moc budu litovat, když
přijde ta chvíle!“

Pokud člověk hojnosti
okolo sebe vidí smrt,
naučil se
dobrou lekcí pravdy –
že statky a peníze
jsou jeho velkými nepřáteli.
Nechť tedy rozvažuje
nad myšlenkou,
„Měl bych se vždy
snažit být velkorysý!“
Pokud starý člověk cítí,
že je mu smrt nablízku,
naučil se
dobrou lekcí pravdy –
život je
krátký a pomíjivý.
Nechť tedy
rozvažuje nad myšlenkou,
„Život je, konec konců,
smutný sen.“
Pokud okolo sebe
vidí mladý člověk smrt,
naučil se
dobrou lekcí pravdy –
že život je krátký
a brzy upadá do zapomnění.
Nechť tedy praktikuje
své zbožnosti!
Naši rodičové nesou
břemena našich starostí,
ale sirotci je musejí
snášet sami.
Plodiny na farmě
jsou lékem chudoby,
ale ti,
kdo nepracují,
se z nich nikdy nemohou
těšit. Ten, kdo praktikuje
Dharmu, bude radostný;
Ale ti, kdo nepraktikují,
to nemohou nikdy sdílet.
Dávejte více v darech
a nebudete
nikdy hladoví.
Pokud chcete překonat
otupělost a spánek,
praktikujte více dobrých
skutků. Upomínání
utrpení

nižších říší
pomáhá jedinci a všem
praktikovat buddhismus.
Poté, co slyšeli tuto píseň,
se mužští příznivci stali
oddanými buddhisty.
Ve skupině byl
jeden mladý muž,
který v sobě utvrdil
nezměnitelnou
víru v Milarepu.
Požádal jej o svolení
jej následovat, aby mu
mohl sloužit.
Milarepa si pomyslel,
„Toto je člověk, kterého
Dakinové předpověděli.
Měl bych ho přijmout
za svého učedníka.“
A udělil mu
zasvěcení
a instrukce.
Po praktikování těchto
učení dosáhl ten mladý muž
dovršení
a vysvobození.
Byl znám jako
Ron Chon Repa,
jeden z blízkých
synů Milarepy.
Toto je příběh
Milarepova setkání
s Ron Chon Repou
na své pozdější pouti
do Drajadorje Tson.